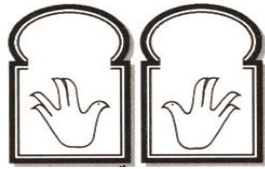

שכלום

בשורת השלום

שערי

עלון שבועי לעילוי נשמת שלום טוויל הכהן בן בתיה ז"ל

עלון 1275

ז' ניסן תשפ"ד

פרשת ויקרא

על הפרשה

נקודת פנימית

"וְשִׁוּטוֹ אֶת בֶּן הַבֶּקֶר לִפְנֵי ה' וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אֶהֱרָן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם וְיִרְקוּ אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ כִּיבֵּיב אֵשֶׁר פִּתּוּ אֹהֶל מוֹעֵד". [ויקרא א, ה]

שחיטה בזר

הגמרא [ברכות לא, ב. ועוד] קובעת כי **שחיטה כשרה בזר** (ביהודי שאינו כהן). מהמלאכה הבאה ואילך זו מצוות כהונה, רק כהן רשאי לבצע את המלאכות מקבלה ואילך.

השאלה הגדולה היא, מדוע שחיטה כשרה בזר?

ובכן, מצינו בגמרא [יומא מב, א] **"שחיטה לא עבודה היא"**. ומכאן, כיון ששחיטה אינה עבודה, אלא היא רק הכשר עבודה, ברור שהיא כשרה בזר.

אך עדיין קשה, היא הנותנת, למה היא לא עבודה, ולמה היא לא רק בכהן, הרי להבדיל בין הטמא ובין הטהור, מצינו בעבודה זרה ששחיטה היא מהמלאכות האסורות בכל עבודה זרה, כי ברור שהיא עבודה. בקיצור, למה ה' הוציא את השחיטה מידי הכהנים?

ונראה לומר בס"ד, שבעצם כלונו ממלכת כהנים וגוי קדוש. היינו אמורים כולנו לעבוד את ה'. אח"כ ירדנו ממדרגתנו. היה חטא העגל, ומאז רק כהנים כשרים לעבודה. ועם ישראל נדחה.

שמה תאמר שכל עם ישראל יצאו החוצה לגמרי? ממש לא!

הקב"ה נתן שארית הפליטה, שגם ישראלים יוכלו לעבוד את ה' וייחשבו כמו כהנים, ולו במשהו. לכן ה' הוציא את השחיטה מידי הכהנים, הגדיר שהיא לא עבודה, ואז ממילא היא כשרה בזר, וכל זה כדי להשאיר משהו לישראלים. כלומר, יהודי יקר, גם אם אתה לא ראוי, גם אם אין לך זכות להתקרב כל כך, אתה עדיין שמור, אתה עדיין מחובר, אתה עדיין קרוב ומקרוב לאבא שבשמים. אין ניתוק. אף פעם. זה משפיע על כל החיים. זו תפישת עולם שלמה. כדאי ומעניין. ופירוש יקר ונפלא הוא.

נסיים במעשה שהביאו חז"ל [ברכות לא, ב] על שמואל הנביא, "אמר רבי אלעזר: שמואל מורה הלכה לפני רבו היה, שנאמר: וישחטו את הפר ויביאו את הנער אל עלי... אמר להן עלי: קראו כהן, יבוא לשחוט. ראה אותם שמואל שהיו מחפשים אחר כהן לשחוט, אמר להם: למה לכם לחפש אחר כהן לשחוט? **שחיטה בזר כשרה!** הביאוהו לפני עלי, אמר לו: מנין לך זה? אמר לו: וכי כתוב ושחט הכהן? והקריבו הכהנים כתוב! **מקבלה ואילך מצות כהונה; מכאן לשחיטה שכשרה בזר.** אמר לו: אמירה טובה אמרת, אך, מורה הלכה בפני רבך את וכל המורה הלכה בפני רבו חייב מיתה. באה חנה ובכתה לפניו: אני האשה הנצבת עמכה בזה וגוי'. אמר לה: עזבי, שאענישך, ואבקש רחמים ויתנו לך גדול ממנו. אמרה לו: אל הנער הזה התפללתי.

בפירוש חברותא בהערות כתב: ביאר הצ"ח **שעלי ידע ששחיטה כשרה בזר, אלא שסבר כי לכתחילה עדין שכהן ישחוט**, ואילו שמואל ראה שהשחיטה מתעכבת בהעדר כהן, לכן הורה לשחוט בזר, ומה ששאלו עלי מנין הוא יודע את ההלכה, הוא כדי לבדוק אם הוא מבין בהלכה, והרי הוא בכלל "מורה הוראה בפני רבו".

כיון לעבוד לפסח

יש אנשים שיש להם קלקול קיבה או אולכוס, רק כשהם נזכרים בפסח, ועל אחת כמה וכמה כאשר הם מריחים את ריח האקונומיקה המבשר על קרבנו של חג הפסח.

זה הזמן שאותו אחד תוהה לעצמו איך יתכן שקוראים לחג הזה "חג החירות" כשהוא מרגיש שהוא עדיין משועבד, ויש בלבו ספק אם היה עדיף להשאר עבד במצרים במקום להיות משועבד לאשתו, בהיותו על מולדתו, עד שמתחרט על לידתו.

בוא. לא הגזמת אחי?

יש שמנסים להתחמק. יש מנסים למזער נזקים, להתחיל כמה שיותר מאוחר, ולעשות רק מלמעלה, ויש את "המהדריין", שפשוט עוקפים את הבעיה מימין, מזמינים חדרים במלון, ועושים שם "פסח כהלכתו" עם כל ההידורים (נעשו טובה, בדקו לעומק, יש מצב שעבדו עליכם, לא מעט אנשים נזכרו לגלות שהכלים לא הוכשרו ולעתים היה חמץ גמור באוכל).

בשביל זה צריך לפחות שני תנאים:

א. כיסים נפוחים במזומנים שיעברו לידי בעלי המלון.
ב. חוסר הבנה יסודי מה זה פסח, מחילה.

וכמובן שאם מישהו נפגע, הריני להתנצל מראש. אין לי כוונה לפגוע אלא רק לנגוע בלב ולנסות לעורר למחשבה מחדש, מה רצון ה'.

יש שעושים הכל, אך כל היום מקטרים. כל היום מתבכיינים על מר גורלם, עד שיש בליבם ספק אם ביטוח לאומי יכיר במסכנותם ויתן להם סיוע על בסיס קבוע, עם מאה אחוזי נכות.

זה לא נכון. הכל תלוי בנו, ובגישה שלנו לפסח.

חג פסח הוא חג נפלא, ויש בו אוצרות יקרים, שיכולים להאיר את החיים שלנו באור יקר.

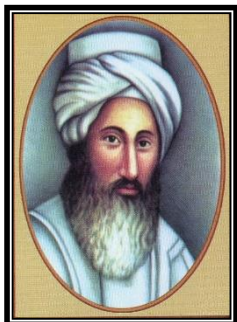
חשוב להדגיש, הלחץ מפסח זה לא מההלכות. ע"פ ההלכה קל לנקות לפסח. אנשים העמיסו על עצמם נקיונות דלא מעלמא הדין ולא מעלמא דאתי, ואחרי שהוסיפו את הקש האחרון, נשבר גב הגמל. עשה כהלכה ותהנה.

והעיקר, אל תתבכיין. אתה לא עושה טובה. עושים לך טובה. נתנו לך חג מתוק, חג החירות, על אמת, ואתה ממשיך להיות משועבד ליצר העצלות שלך, וליצר הבכיינות שלך.

צא לחירות מהעצלות ומהבכיינות שלך ושמח.

תורת החיד"א

פרידות טובות נשא משה ק"ו בעצמו וא"ל הקדוש ברוך הוא לא כשעלתה על דעתך עלתה על דעתי שתי פרידות טובות יש לי להוציא מהם... ע"פ הרמ"ע דאם הגיע זמן להוציא לאור איזה נשמה מהקליפה... מקעקע את כל הבנין (כדין דאורייתא גזל מריש ובנאו בבירה מקעקע את כל הבירה). משה חשב שה' יקעקע כל הבירה... ועל זה אמר לו ה' יש לי להוציא מהם בדרך ישר ובזמנם ולכך אל תצר את מואב והם מפלאות תמים דעים (דבש לפי, יג)

ה' קרא למשה בלשון כבוד ויוקרה כדי להשיבו. כדאי גם לנו לנהוג כך, לכבד אנשים גם בדרך הקריאה שלנו אליהם.

ילקוט יוסף

סימן שכט על מי מחללין את השבת

דינים הקשורים למשטרה בשבת

כז. הדבר פשוט שחובה קדושה על אנשי המשטרה להתייעץ עם רבנים מורי הוראות בכל הקשור לחילולי שבת במסגרת תפקידם במשטרה, שפעמים ואין צורך בחילול השבת, ואינו בכלל ספק פיקוח נפש הדוחה את השבת.

וכגון, מרדפים אחרי גנבים, לאחר שביצעו את הגניבה, שאין לבצעם בשבת, אחר שאין בדבר כל חשש לספק נפשות.

אבל אם הזעיקו את המשטרה בעת שהגנב נמצא בדירה, ויש חשש שיפגע בבעלי הדירה, מותר לשוטרים לבוא ולתופסו, מאחר שהדבר גובל בפיקוח נפש.

כח. לפיכך, גנב הפורץ לדירה, מכיון שיש חשש שיתקוף את הנמצאים בה ויבואו לידי ספק סכנה, מותר לבעל הדירה, או לשכן, להזעיק את המשטרה בטלפון, [כל שאינו יכול להבריחו מבלי להכנס לספק סכנה].

אך אם ברור לו בלי ספק שאין כל חשש שהגנב יתקוף ויטבח חי אדם, וכגון שרואה שהגנב מריק את כל הארונות מבלי שיתחשב בנוכחותו של בעל הדירה, ואינו מאיים על בעל הבית, על זה לא נאמר דין בא במחירת, וממילא אסור לטלפן למשטרה, גם אם יפסיד את כל ממונו, וזהו שנאמר, ובכל מאודך, אפילו נוטל את כל ממונדך. ועל כל אחד לעמוד בניסיון זה, ושכרו כפול מן השמים. והכל לפי הענין.

כט. וכן גנב שפרץ לדירה ולאחר שגנב נס על נפשו, אין להזעיק את המשטרה בשבת כדי שיתפסוהו ולהחזיר הממון, שהרי אין בכך כל חשש של פיקוח נפש.

ל. הרואה גנב הפורץ לבנק או לחנות [סגורים] בשבת, מאחר ואין בזה שום חשש לפיקוח נפש, אסור לו להזעיק את המשטרה, אך יכול להקים קול צעקה להבריח את הגנב, אף שעל ידי הקמת קול צעקה יש חשש שאחד מהשכנים שאינם שומרי תורה ומצוות יזעיקו את המשטרה ויגרמו לחילול שבת.

לא. במקרה של ריב בין אנשים בשבת, והריב מחריף מבלי יכולת להרגיע את הרוחות, ויש חשש לשפיכות דמים, מותר להזעיק את המשטרה. ומותר לשוטרים לחלל את השבת כדי להפריד בין הניצים.

אבל אם אין חשש לפיקוח נפש, חלילה לחלל את השבת לצורך זה.

לב. הדבר ברור שאין כל היתר לשוטרים לרשום בשבת פרוטוקולים ודוחות למיניהם.

וכן יש להחמיר שלא לדבר כנגד מכונת הקלטה [או שהופעלה על ידי נכרי, או שהופעלה מערב שבת].

לג. לפיכך חולה שהוחלט לשחררו מחדר המיון של בית החולים בשבת, מלבד שאין שום היתר שיהודי יכתוב את סיבת השחרור בשבת, אלא גם אין להשתמש לצורך זה בדיבור כנגד מכונת הקלטה, ובמוצאי שבת יכתבו את הנאמר בהקלטה.

לד. כאשר יש חשש שאם לא תוקלט העדות בשבת [באופן שהטייפ מופעל מערב שבת, או ע"י גוי], זיהוי הרוצח יישכח, יש שכתבו להקל להקליט בשבת את דברי העדות בטייפ הפועל ע"י בטריית [לא על ידי חשמל קוי], שאין בהפעלתו אלא איסור דרבנן.

לה. אסור ליתן טביעת אצבעות בשבת וביום טוב, ולכן במקרה שהגנב נתפס בשבת, אין לשוטרים לחלל את השבת כדי לקחת מהגנב טביעת אצבעות. וגם כן לא יקחוהו לבית המעצר בשבת ברכב, אלא ילווהו השוטרים ברגל, על ידי אזיקים.